

Nejmladší UFOuni

Tábor pro Nejmladší začal ztroskotáním na ostrově. Při průchodu zarostlou džunglí jsme objevili pozůstatky trosečníka, co tu byl před námi. Měl u sebe i mapu odkazující na poklad v označené oblasti na druhém konci ostrova. Bylo tedy jasné, že cílem našeho prvního prozkoumání bylo najít co nejvyšší místo na porozhlédnutí se po ostrově. Zvolili jsme si, že pojedeme na rozhlednu Špulku, která byla v blízkém okolí a byla ideální pro zmapování ostrova. Cestou jsme brázdili spíše polní nebo lesní cesty. Dávali jsme si kratší pauzy a pak i jednu velkou obědovou.

Odpoledne jsme dorazili k našemu cíli. Vyšlápli jsme dlouhý kopec a byli na vrchu. Nejen, že jsme zmapovali velkou část ostrova, ale také jsme zde našli dopis od starého piráta, který tu byl dávno vysazen a žil tady. V dopisu byla zmínka o jakémsi pokladu, který jsme hledali. Do tábora se nám pak jelo líp, když jsme zjistili, že se někde na ostrově nachází velký poklad. Celý den jsme měli hezké počasí,

všichni jsme dojeli v pořádku a podařilo se nám s pomocí kompasu také najít trosečnickovo sídlo. Bohužel nás nic nenasměrovalo přímo k pokladu. Nalezli jsme aspoň pár mušliček, které jsme si mohli u obchodníka směnit za předměty zajišťující příjemnější pobyt na pláži.

Na ostrově jsme hráli různé hry, ve kterých jsme získávali potřebné zkušenosti a věci na přežití. Vyzkoušeli jsme si lov zvěře, stanování v přírodě pod širým nebem, mluvili s domorodci a zažili spoustu dalších skvělých zážitků. Jedna z úspěšných výzev byla návštěva části lesa, ve které žily opice. Trosky naší lodi do této oblasti odnesl vítr a vzhledem k tomu, že jsme se rozhodli, že se nám budou hodit, vydali jsme se pro ně. Trosky hlídaly opice. Vydávali jsme se na opičí území a úspěšně a někdy i neúspěšně se s věcmi vraceli zpět do bezpečné zóny. Divoké ostrovní opice se nám podařilo obejít a všechny potřebné věci získat.

Území jsme opustili živí a zdraví i s naší kořistí a vrátili se zpět do tábora.

Po delším pátrání za pokladem jsme už konečně měli přesnější představu o tom, kde se poklad nachází. Vzali jsme si kola a vydali se tímto směrem. Cílem našeho druhého pátrání už bylo samotné získání pokladu, takže naše motivace byla opravdu velká. Zdolávali jsme všechny kopce, abychom poklad získali. Jeli jsme krásným údolím, svačili jsme na louce a odpočívali ve městě. Když jsme po delší cestě a po dlouhém hledání našli truhlu s pokladem, tak ale byla prázdná! Trochu zklamání jsme jeli

Mladší UFOuni

Z Prahy jsme vyrazili jako klasicky na Uhřetěves a po lehké svačince jsme nastoupili do vlaku. Ve třech skupinkách, abychom nezpůsobili dopravní zácpu v celém vlaku, jsme dorazili do Benešova. Jím jsme projeli se zastávkou na oběd a možností si dokoupit zásoby na cestu do tábora. Další cesta probíhala bez větších problémů.

Po příjezdu na tábor jsme se ocitli na palubě výletní lodi. Zastihla nás hrozivá bouře, která naši loď strhla na útes, a my ztroskotali. Naštěstí jsme se díky záchranému člunu umístěnému na naší lodi bezpečně dostali na břeh neznámé pevniny. Vydali jsme se prozkoumat toto podivné místo. Během cesty jsme zaslechli cosi jako domorodou hudbu a rozhodli se zjistit, co se za ní skrývá. Přivítal

zpátky do tábora a už jsme vymýšleli, kde by mohl ten ztracený poklad být. Po cestě nás ještě přepadli domorodci, kteří nás však nakonec nechali jít, protože jsme jim již dříve pomohli s východem slunce, za což nám byli vděční. I přes velké úsilí jsme tedy neměli žádnou další indicii a ztratili jsme naši poslední naději.

Vše se změnilo třináctý den, kdy táborem proběhl neznámý pachatel se svou kořistí. Rychle jsme se sbalili na cestu a vydali se za ním. Jeho pronásledování bylo snadné, protože za sebou zanechával stopy. Střetli jsme se s ním po obědě, kdy zrovna odpočíval pod stromem. Náš hluk ho ale vyplašil a utekl pryč, ve spěchu však zapomněl na truhlu. Protože si nechal klíč u sebe, museli jsme ho nadále pronásledovat, což bylo občas dost složité. Po dlouhé cestě padl vyčerpáním, vzali jsme klíč a odemkli truhlu. Když jsme se dělili o kořist, tak nám lupič utekl, ale poklad a jeho bohatství bylo naše!

nás Jeff, který nám oznámil, že jsme se ocitli v soutěži: „Kdo přežije Bílkovice“, a rozřadil nás do dvou kmenů – Manu a Toa.

Hlavním úkolem trosečníků bylo získat součásti potřebné k postavení voru, jeho stavba a co nejrychlejší opuštění tohoto ostrova. Potřebný materiál byl získáván za vítězství v soutěžích, hrách a výzvách. Nezbytnou součástí přežití na ostrově se stalo

obstarávání zásob jídla a ranní sběr cenných mušlí, které sloužily k výměnnému obchodu.

Cílem první výpravy mimo prozkoumanou oblast bylo zjištění, zda jsme ztroskotali u ostrova či poloostrova a případné zmapování pobřeží. Vzhledem k tomu, že jsme se po celodenním putování podél moře vrátili zpět do základního tábora, usoudili jsme, že se opravdu jedná o ostrov. Večer jsme náš objev zanesli do map.

Další nutností bylo vybudování si nějakého příbytku, který nás měl ochránit před nepřízní počasí a dravou zvěří. Stavby jsme pečlivě otestovali, abychom zjistili, zda splňují všechny na ně kladené požadavky.

K úspěšnému přežití je nezbytný oheň, avšak dostat ho až do tábořiště není nejsnazší výzva. Nejprve jsme museli porovnat naše schopnosti v rozdělávání ohně s rychlostí týmu, tím jsme si určili, zda začneme dál od tábora s jednoduchým způsobem, nebo blíž, ale s o to těžším. Z místa založení ohně jsme tento museli přenést jakýmkoliv způsobem do tábora a tam na něm uvařit předem připravená vejčička s nasbíranými bylinkami. Hurá máme oheň!

Máme oheň, ale co na něm vařit? Tato otázka nás přiměla k jednání. Museli jsme se dostat k zásobám rýže, masa a kamení na stavební materiál, které ale byly chráněny divou zvěří a zákeřnými domorodci. Splnění tohoto úkolu bylo proto velice nesnadné. Většinu

domorodců i zvířat se nám naštěstí podařilo přemoci, a tak se zásoby, k naší nemalé radosti, rozrostly.

Přibližně po týdnu našeho pobytu na ostrově, nás zastihla katastrofa. Nevyšlo slunce! Jediná šance, jak vše napravit, byla najít šamany, kteří znali tajemství posvátného tance, díky němuž jsme nebezpečí dokázali odvrátit. Kde se šamani nacházejí, věděli jen domorodci, a tak nebylo úplně jednoduché od nich tuto informaci získat. Nakonec se nám to přes všechny problémy podařilo a my se mohli vydat je najít. Šamani se nacházeli na vrcholu posvátného kopce, kde probíhal jejich výroční sraz. Byli však posilněni různými bylinami a to nám způsobilo nemalé potíže při přesvědčování, aby se s námi vydali zachránit den. Naštěstí nás bylo dost na to, abychom šamany snesli k našemu ohni, kde jsme od nich po dlouhém přemlouvání byli zasvěceni do tajemství tance. Vše dobře dopadlo a slunce mohlo znovu vyjít.

Jednoho rána nás zastihla Jeffova zpráva s novou výzvou, pro kterou bylo třeba na několik dní opustit tábor. Museli jsme postupovat dle pokynů, které nám byly poskytovány za správné splnění úkolu předchozího. Zabralo nám to tři dny, až jsme se dostali na místo určené k vyplutí. Zde nás čekala poslední zkouška, kterou bylo nutno splnit, abychom mohli opustit ostrov. To se podařilo týmu Manu, který byl nejrychlejší.

Starší UFOuni

Tento rok čekalo v Bílkovicích Starší UFOuny zase mnoho dobrodružství. Necestovali však na jiné planety, ani nepronásledovali záludné zločince. V letošním roce se soustředili jen na sebe, svůj výkon a boj o přežití v nejtvrdějších podmínkách. Hráli totiž o to, kdo přežije Bílkovice. Čekala na ně spousta výzev, během kterých bylo třeba obstarat denní stravu, část voru pro svůj tým, aby tak mohli uprchnout z nehostinného prostředí a v neposlední řadě i mušli pro svůj osobní prospěch a zlepšení svých podmínek pro přežití.

Všichni se tedy museli snažit ze všech sil, aby se právě jejich tým stal tím nejlepším. Občas samozřejmě došlo i na nečekané. Na dané území spadlo letadlo a rozsypaly se do okolí poštovní zásilky. Jelikož to ale bylo letadlo přenášející zásilky samých „rebelů“, zprávy obsahovaly tajné úkoly. A kdo jich splnil nejvíce, byl největším rebelem! Půjčit si bez dovolení sekeru nebo si udělat selfičko s pumpou pak byl jen slabý odvar toho, co takový opravdový rebel dokáže.

Dostalo se ale i na tradičnější disciplíny, například na lov ryb oštěpem. Zdá se to jako úkol lehký, opak je však pravdou. Ryby (balonky na vodní hladině) jsou kluzké a mrštné a ve vodě se rychle pohybují. Navíc vytvořit dobrý oštěp, který bude nejen dobře létat, ale také se vždy nepoškozený vrátí k majiteli, není snadné. Nicméně i tuto činnost si

po chvíli cviku všichni osvojili, a tak mohli klidně všichni hodovat. Pro pořádnou výzvu bylo ovšem nutné vyrazit za hranice tábora.

Když už všichni překonali základní překážky a boj o přežití, mohli se zabírat i tím, jak se dostat z ostrova pryč. Naštěstí byli všichni technicky zdatní, takže byli schopni sestavit vysílačku a odvísat prosbu o pomoc do smyčky do éteru. Co ale naplat, při stavbě polních podmínkách nebude mít vysílačka takový dosah, jaký volání o pomoc potřebuje. Stará osvědčená metoda zvyšování dosahu vysílání je stavba vysílačky na kopci. A je kolem vhodný kopec? No jasně, že je. Velký Blaník. Takže první výprava probíhala tam. Po cestě se párkrát rozdělili při plahočení mezi kameny, ale nakonec se na Blaníku všichni sešli a vysílačku postavili. I se zprávou, kterou by měla vysílat. Dokonce se objevila i nerozbitná Nokia, odolná proti povětrnostním vlivům.

Druhá delší cesta už měla co dělat se stavbou voru. Vor je hezká věc, ale pokud není čím ho svázat, tak je platný jako místnímu hadovi noha. Takže se všichni vydali utrhnout nějaké liány do Trhaného Liánova, totiž Trhového Štěpánova. Tam bylo potřeba uříznout co nejdelší a nejstabilnější liány. Jaké překvapení, rostly přímo na náměstí na plotě a ke svazování voru se hodily velmi dobře.

Jelikož sledovanost a popularita reality show začala upadat, zbylo na našich soutěžících, aby s tím něco udělali. A protože už na to přestával mít vliv i obsah soutěže, musely týmy najít jinou cestu. Po dlouhém přemýšlení a probírání této záležitosti se týmy rozhodly pro jedinou možnou variantu, a to vydat se na výpravu za účelem navštívení svých partnerů, sponzorů a managerů show. Jelikož jsou ale tito lidé velmi zaneprázdněni, musely být týmy ve správný čas na správném místě. A tak dostaly povel k tomu si sbalit věci a vyrazit na cestu, kterou si sami naplánovaly podle obdržného časového rozpisu, ze kterého bylo zřejmé, kde a kdy se budou jednotliví důležití jedinci nacházet. Čím víc jich zastihly, tím více samozřejmě narůstala jejich sledovanost. Nakonec se oba týmy sešly na poslední kontrole u režiséra, od kterého to bylo již jen kousek k místu prvního noclehu. Po vydatné večeři (gulášová polévka) u ohně se všichni odebrali ke spánku.

Ráno se oba týmy dozvěděly, že předchozí den nebyl stoprocentně úspěšný, a tak bude zapotřebí oslovit ještě nějaké další sponzory. Ti se ovšem nacházeli spoustu kilometrů daleko, a tak bylo zapotřebí použít místních dopravních prostředků, tady dopravit se vlakem do Chocerad. Na místě se oba týmy dozvěděly, že podle výsledků z předchozího dne bude zapotřebí, aby každý tým oslovil jinou skupinu sponzorů. A tak se týmy vydaly na rozdílné cesty a opět se sešly v Sázavě. Sponzoři sice souhlasili s jejich návrhy, ale požadovali, aby týmy předvedly svoje

schopnosti v různých úkolech a tím je na oplátku propagovali. Nejprve bylo zapotřebí sehnat si vhodné náčiní pro plnění dalších úkolů, které leželo na druhé straně řeky plné krokodýlů. Pro náčiní se týmy dostávaly na nafukovacích kánoích. Nakonec se všem povedlo získat lano a pušku. Potom se všichni odebrali na další část výpravy, na které je čekaly již zmíněné úkoly. Jeden tým se však odebral naprosto opačným směrem, a tak zůstal pozadu. Tým MANU dorazil včas na místo druhého noclehu a dokonce zvládl ještě večer splnit první úkol - překonat divokou řeku pomocí lanového mostu. Tým TOA na místo bohužel nedorazil, a tak musel přespat na místě, na kterém měl být již dříve.

Ráno si však všichni přivstali a dohnali zmiňovanou ztrátu a splnili také první úkol. Poté se oba týmy odebraly zpět směrem na Bílkovice, kde je čekalo zakončení reality show a vyplutí s vorem na vodu. Cestou však ještě musely týmy splnit úkol druhý, a sice střílení z pušky na divokou zvěř v pralese, což nikomu problém nedělalo. Nakonec tedy oba týmy dorazily včas a i přes počáteční nezdary z prvního dne byla nakonec výprava velice úspěšná.

Těšíme se na vás v létě 2017!